

SLOVENE.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejeman velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inzerati) se sprejemajo in velja trisporna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 233.

V Ljubljani, v sredo 10. oktobra 1888.

Letnik XVI.

Deželni zbor kranjski.

(Deseta seja, dne 9. oktobra.)

(Konec.)

Poslanec Detela odgovarja, da se je bilo naročilo deželnemu inženirju Hraskemu, naj izvrši deželnemu odboru dano nalogo. Odbor je mislil napraviti posebno poročilo, zato te reči ni omenjal v letnem poročilu. Gosp. Hrasky se je pa mesec dni mudil z bogenberško cesto, zato dozdej še ni mogel iti v Radeče. Zgodilo se bo to pa še letos in bi se bilo zgodilo tudi brez ravnokar stavljenega predloga. Pri glasovanju obvelja predlog Hrenov in se ob enem poročilo deželnega odbora vzame na znanje. Ravno tako se odobri poročilo gledé cestnih zadev v okraji radoljskem in ribniškem.

Pri okraju novomeškem obžaluje poročevalec, da cestni odbor ni pobiral 16 1/2% naklade, kakor mu je bila lani naročena, ampak le 9% naklado, in predlaga, naj omenjenemu odboru deželni zbor izreče svojo grajo, ter deželnemu odboru naroča, to grajo pismeno naznaniti cestnemu odboru. Ob enem se deželnemu odboru naroča, naj skrbi za to, da bode proti upornim odborom varoval svojo in deželnega zbora veljavo ter s postavnimi sredstvi poskrbel, da se bodo njegovi ukazi in sklepi deželnega zbora res tudi izvrševali. Ta predlog obvelja brez ugovora. Ob enem se na znanje vzamejo poročila o cestah v okraju novomeškem in žužemberskem; pri okraju senožeškem pa se po predlogu g. poročevalca dež. odboru naroča, naj skrbi, da se reška cesta, ki je pri ležeški rebri jako poškodovana, začasno popravi, ob enem pa izdela načrt, kako bi se dalo takim poškodbam najceneje v okom priti, in naj ga predloži prihodnjemu deželnemu zboru.

Potem se na znanje vzamejo cestne zadeve v trebanjskem okraju.

Pri črnomaljskem okraju vpraša poslanec Dev, koliko naklad bo imel cestni odbor za prihodnje leto? Poslanec Detela odgovarja, da dozdej cestni odbor v tej zadevi ni še ničesa predložil. Poslanec Dev na to predlaga, naj deželni odbor skrbi za to, da se bo začela delati cesta od Brezovice do Predgrada. Ta predlog obvelja in cestni odbor bo dobil

nalogo prirediti delo in v prvi vrsti skrbeti za potrebni denar.

Druge točke § 6. se odobré brez vsakerega ugovora.

Poslanec Murnik poroča o prošnji kmetijske družbe za podporo, in se brez ugovora sprejme naslednji, v imenu finančnega odseka stavljeni predlog: „V prosoh kmetijstva na Kranjskem dovoli se iz deželnega zaklada 3000 gld., iz katerih je deželnemu odboru dovoljevati podpore po nasvetih c. kr. kmetijske družbe.“

Prošnji Marke Uršiča in Andreja Razpoda z Vrhpolja za odškodovanje vsled vravnave vipavskih vodá se po toplem priporočilu poslanca Lavrenčiča izroči deželnemu odboru v primerno rešitev, občini Šturija se pa za napravo kanala dovoli podpora 200 gld.

Učiteljski vdovi Barbari Štamear se iz učiteljskega penzijskega zaklada za 3 leta podaljša miloščina letnih 50 gld. Prošnja občine vrhpoljske za napravo vodnjaka se izroči deželnemu odboru, ki naj reč preišče in dovoli podporo do 300 gld. Poslanec baron Švegelj je pri tej priliki grajal, da se pregostoma dovoljujejo podpore za reči, ki niso splošnjega javnega pomena, in predlaga, naj deželni odbor preko te prošnje prestopi na dnevni red. Poslanec Lavrenčič pojasnjuje potrebo vodnjaka in pritruje mu poslanec Klun, sklicevaje se na enake podpore, ki jih je dovoljeval deželni zbor in katere pogostoma deli celó ministerstvo poljedelstva okrajem in občinam, ki nimajo vodé. Pri glasovanju je bil predlog Švegeljnov odbit in obveljal je že prej omenjeni sklep.

Poslanec Detela poroča o cesti v Ključih ter v imenu upravnega odseka predlaga:

„Slavni deželni zbor naj sklene:

1. O svojem času iz vrste okrajnih cest izločena cesta v Ključih, to je ona cesta, ki se od idrijsko-jogaške okrajne ceste pri Podroteji odcepi in drži na Črni Vrh ter se tu združi z obstoječo okrajno cesto, ki pride od Godoviča in pelje na državno cesto v Podvelbu (Colu), se uvrsti zopet med okrajne ceste.

2. Deželnemu odboru se naroča, da dobi temu sklepu Najvišje potrjenje, in sicer potem, ko je v

smislu § 19. cestnega zakona z dné 5. marca 1873 vprašal pred c. kr. deželno vladó; po dobljenem Najvišjem potrjenji pa da ukrene vse potrebno v pravem času, da se cesta izroči okrajnemu cestnemu odboru idrijskemu v oskrbo.“

Ta predloga obveljata brez ugovora.

Konečno poroča poslanec Višnikar o prošnji posestnikov iz Vinice gledé oglasil za kuhanje žganja, ki naj bi se izročevala županstvu in ki naj bi jih županstva izročila finančni straži. Ker zakon že zdaj to veleva, se prošnja vrne prositeljem. Pred sklepom seje se dozdej še ne razdeljena 58. priloga o donesku za dolensko železnico po nasvetu poslanca Murnika izroči finančnemu odseku. Tudi se prečita med sejo došla peticija zastran zidanja novega gledišča. — Ob 1/2. uri popoldne deželni glavar sklene sejo.

Tržaško šolstvo.

(Izviran dopis.)

(Konec.)

Nazaj k nalogam torej, iz katerih moremo vsaj nekoliko videti, kako so se dijaki vadili in urili v slovenščini. V peti, šesti in osmi šoli so imeli po 12 nalog, v sedmi pa samo 9, a bilo je v tem razredu največ učencev Slovencev (15). — Nekaj pa jako moti pri branji teh nalog okó, namreč mnogokrat ponavlja se beseda „prevod“, če tudi stoji v oklepu, kar menda hoče naznaniti, da to ni tolikega pomena. Jaz bi bil pa gledé tega ravno nasprotnih misli, ker je beseda „prevod“ prevečkrat v oklepu.

Pred seboj imam tri letna poročila srednjih šol iz leta 1887. V enem letnem poročilu, namreč goriške gimnazije, je med nalogami petega razreda samo jeden „prevod“, drugod nobeden. Drugo je letno poročilo realke ljubljanske; tu pač stoji v šestem razredu pred št. 12.: „Naj se preloži monum. fris. I. na današnjo slovenščino.“ No, tu je nekaj, pa to se drugače in lepše bere. V poročilu ljubljanske gimnazije med nalogami V. b) razreda se pač nahajata po dva prevoda, pa še tega nisem gotov, ker ne stoji nič družega, kakor pisatelja ime in oddelek. — Morebiti je samo prost prevod, kar je pa vse drugače, kakor če je učenec navezan na

LISTEK.

Dva dni v Benetkah.

VII.

6. septembra.

Obudivši te spomine na davno preteklost, ki so se nam nehoté silili v glavo na visocem Markovem zvoniku, stečemo urno, vrteč se ob stenah, v njegovo pritličje. Za ves naš trud gori in doli smo plačali vratarici samo 15 centesimov. Da nismo pozabili v linah zvonikovih zarisati svoja cenjena imena — v trajen spomin zanámceem — umeva se samo po sebi.

Odletel sem — sam ne vem kedaj in kakó — od zaporedne vrste posamičnih točk našega življenja v Benetkah. Recimo torej da se red ne krši — da je med tem vojaška godba sredi Markovega trga doigrala svoj promenadni koncert. Ljudje se začno razhajati na vse strani širnega vodénega mesta.

Opomnim samo še to, da je bil eden slikarjev izmed naše družbe tako srečen, zapaziti v gruči

poslušalcev svojega nekdanjega učitelja na beneški slikarski akademiji — Nemec je, po imenu Reinhardt, če sem si prav zapomel. Oba sta bila drug družega vesela. Profesor se nasmehne bivšemu učencu, češ, da se vrlo razvija na širjavo in da ga izvrstno redí slikarska ščetka. Drugi dan proti večeru sta naša nadepolna umetnika še posebej napravila vizito g. Reinhardt.

Po tem pozdravu vzame tudi naša družba iz Kranjske tlak pod noge ter jo udari čez mali Markov trg mimo dveh — že opisanih — granitov, po slovanskem nabrežji, v svojo gostilno pri „Sandwirthu“ — večerjat, molit pa spat.

V tej gostilni je bilo one dni malo gostov, zato dolgečas — „žajfa“ po domače. Zato smo najraje hodili iskat potrebne hrane v „grand hôtel d'Italie Bauer-Grünwald“, kjer smo bili jako zadovoljni, takó z okusno pripravljeno jedjó, kakor s točno strežbo. Kajpada nas je vleklo nekoliko tje tudi domoljubje do rojaka, kateri ondudaj, primizni prtíh pod pázdeho, skače okrog miz, uljudno vprašujoč zdaj tega, zdaj onega prišleca, kaj bode ta pot privoščil krulečemu želodcu.

Med večerjo pri „Sandwirthu“ nas iznenadijo beneški pevcí s prijazno podoknico. Stalo jih je blizu dvanajst skupaj v okroglici. Najprej zapojó v izbornih „akordih“ neko cerkveno pesem v počasnem „tempo“. Za to sta sledili dve urniši, odpeti prav na laški način, burno in ognjevitó. Prijetno se je razlegalo to petje v tistem mraku tje čez morskó gladino.

Poprašam natakárja, kdo so ti pevci in čemu pojó nocoj ravno tu doli pod našim oknom. Pojasnuje mi, da je več pevskih društev v mestu. Celó ljudstvo nižje vrste ima svoje pevce, ki pridejo prepevat tujcem v čast pred večje gostilne, da dobé v dar kaj drobiža za smodke in pijačo. Takó n. pr. imajo tudi gondoláši in barkoláši svoje pevske zборе. Res, precej po tem pojasnilu stopi med nas poslanec pevcev s pregrnjenim krožnikom v roki in pobéra okoli mize mile darove. Zunaj pred vratmi ga je pa že čakal tovariš, da sta brž preštelá majhno svotico, katero smo vkup vrgli. Menda si ne zaupajo mnogo ti pevci, ker je blagajniku tako naglo kontrolor za petami.

Prvi večer v Benetkah nam kmalu poteče v

tiste besede in besedni red, kakor stoji v originalu. — In v programu letošnjega leta ljubljanske gimnazije sta zopet dva prevoda v nalogah V. a) razreda, vseh drugih šest razredov na višji gimnaziji pa nima med vsemi 80. nalogami niti jednega prevoda — in mislim, da ljubljanska gimnazija bi imela biti v tem vzor in vzgled vsem drugim po Slovenskem.

Sedaj pa pogledajmo slovenske naloge v tem oziru v tukajšnjem gimnazijskem programu. V petem razredu med 12 nalogami šest prevodov! V šestem razredu med 12 nalogami trije prevodi in v sedmem razredu med 9 tudi trije. — Samo v osmem razredu je prešlo brez vsakega prevoda. Mislim, da bode vsak spoznal, da učenec veliko bolj pokaže svoje znanje, kar ga ima in kar si ga je pridobil, če se mu dá prosta naloga. Tukaj lahko dela njegov duh, lahko pokaže svoje zmožnosti; če je pa učenec navezan na druge besede, mora delati mehanično, mora se držati besedi, katere stojijo drugod.

Posebno velja to o šolskih nalogah, katerim je čas določen — in pri takih učenec težko da bode znal pokazati svoje zmožnosti, svojo vednost; linguisti si pač zapomnijo kake besede, ali drugi mnogo dobička gotovo nimajo od taci nalog. V nemških nalogah ne najdemo nikdar in nikjer prevodov. Dijaki sami, tudi taki, ki so gimnazijo z odliko dovršili, tožijo in so tožili, da bi bilo za-nje veliko bolje, da bi imeli proste slovenske naloge. — Tako bi se veliko bolj urili v slovenščini, v svojem materinem jeziku. Čudno pa se zdi, kako da je mogla med naloge priti jedna, katere dijaki nikdar dobili in pisali niso, kakor sami pripovedujejo. — Tudi marsikaj drugega se more še od njih slišati, kar pa, mislim, da se bode v tekočem letu tudi na bolje obrnilo, ter ne bode dijakom treba tožiti, da, čeravno so maturo napravili tudi iz slovenščine, ne znajo popolnoma svojega materinega jezika.

Program gimnazije tržaške za leto 1886. ima med drugim — kjer je naznanjen pouk slovenskega jezika v prvem tečaju, v katerem so bili nekateri učenci Slovenci iz prvega in drugega razreda — da je učni jezik nemški, kakor je bilo pred 25 leti pri Vas v Ljubljani. V drugih treh tečajih je bil še-le za slovenski jezik poučni jezik slovenski. Ne vem, kako je tistemu učitelju tako na srce prirastla nemščina, ker jo je v šolskem letu 1887/88 postavil v četrtem razredu ali tečaju zopet za učni jezik. Ali to je kaj drugače, če učitelj govori, ko ima učiti slovenski jezik, v nemškem jeziku s svojimi učenci in samo malo slovenski, pa še takrat ne slovenščine, ampak neko narečje, katerega pa učenci še sami ne poznajo — in letos se ta eksperiment ponavlja zopet v prvem tečaju ali razredu tako, da vsak tiste učence pomiluje, da se ne bodo slovenščine naučili.

Ne vem, zakaj dotičnega gospoda ne porabijo za druge predmete, kjer bi bil na svojem mestu; za slovenščino, katera pa je napredovala bolj od Macuna, pa ni več.

Ravno to velja za tiste, kateri se imajo pod njim učiti v slovenskem prostem tečaju; ni čuda če zgubijo veselje in jih je bilo v zadnjem šolskem letu samo 10 v tem tečaju.

Začetkom šolskega leta sem hotel kupiti nekoliko šolskih knjig, torej grem k bukvarju Schimpffu, rekoč, naj mi dá „Bücherverzeichniss“ za državno

gimnazijo. Dobim ga precej, pogledam na prvi strani, na drugi, tretji, kar sem najprej iskal, nisem našel. Torej gledam še na četrti strani, kjer stoji pisano „Hilfsbücher“; berem pač tukaj znana imena kakor: Heinriche, Ingerslew, Kreussler, Schenkl, pa tudi tukaj nič za-me. Kaj sem pač iskal?

Iskal sem med knjigami za prvi razred „Slov. slovnico“ od Šumana in Janežičev „Ovetnik I.“; med knjigami za drugi, tretji in četrti razred ravno tako — pa nič ni bilo. Grem naprej med knjige za peti in šesti razred in iščem Šket-ovo „Berilo“ za V. in VI. razred, pa ga ni, nazadnje med knjigami za VII. in VIII. razred Miklosich-Navrtil-ovo „Berilo“ za VIII. gimn. razred. In ko tudi med pomočnimi knjigami nič ne najdem, obrnem se k bukvarju in mu rečem, če nima slovenskih knjig za nemško gimnazijo, in on mi jih hitro začne naštevati. Tedaj ga pa vprašam, kako da ni dal tiskati tudi slovenskih knjig v katalog, na kar mi odgovori, da sam ni vedel, da pa od vodstva gimnazijskega in od nobenega profesorja slovenščine ni dobil v tej zadevi nikakega pouka.

Vprašal bi pa jaz slavno gimnazijsko vodstvo, ali bi ne bilo ono dolžno knjigotržcem naznaniti ravno tako tudi slovenske knjige, katere se rabijo na gimnaziji, kakor naznani italijanske in druge, ker je vendar sedaj tudi slovenščina obligatni predmet? Če pa tega vodstvo ne bi morebiti hotelo storiti, pa mislim, da bi bil že kateri učitelj slovenščine to dolžan storiti, da bi tako rešil vsaj čast slovenščini. Kaj si mora misliti kak Nemec ali Italijan, če dobi tak „Bücherverzeichniss“ bodisi od Schimpff-a ali od Fabbri-ja v roke in ne vidi niti slovenskih knjig zaznamovanih! Če ne vé sam, da se slovenščina poučuje, bode tudi bolj poučen, pregledajoč tak katalog knjig, si pač lahko mislil, no, vsi časniki vedno zabavljajo čez Slovence in še na državni gimnaziji se ta jezik ne poučuje. Mislim torej z vsemi tržaškimi Slovenci, da se bode za bodoče leto to predrugačilo, da bomo skupaj brali med nemškimi in italijanskimi knjigami tudi slovenske.

Še na državni realki je bolje v tej zadevi; akoravno je slovenščina tam v kot potisnena — vendar stoji tudi v katalogu šolskih knjig: „Cursus für die slovenische Sprache: Sket, Slovenisches Sprach- und Uebungsbuch. 1 fl. 30 kr.“

O drugih dveh srednjih šolah, namreč o mestni gimnaziji in realki pa naj molčim, ker veselega ne morem nič povedati, žalostnega pa Slovenci že tako dosti vemo, in si tudi nič pomagati tukaj ne moremo.

O c. kr. višji obrtnijski šoli drugikrat.

Govor poslanca V. Pfeiferja v 9. seji deželnega zbora dne 6. oktobra.

Oglašam se o stvari, ki sicer ne zadeva cele naše dežele, niti celega mojega volilnega okraja; za jeden del mojih volilcev pa je prav pomenljiva.

Občina Vinica namreč naglaša v svoji prošnji prepoved namakanja konopelj v Kolpi, vsled katere prepovedi oni stanovniki mojega volilnega okraja, ki stanujejo ob reki Kolpi, ne smejo namakati konopelj v tej reki — ker nekateri gospodje pri zeleni mizi mislijo, da se s tem namakanjem ostrupé ribe in raki v tej vodi. Znano je visoki zbornici,

Cerkev sv. Marka je stara nad 800 let. Prvotna manjša cerkev je pogorela l. 976, sedanja je bila dodelana l. 1071. Znamenita je zaradi tega, ker so v njej razni stavbeni slogi združeni v harmonično celoto. Glavni slog je bizantinski z dodatki romanskega sloga, v 14. veku so pritaknili cerkvi tudi mnogo gotičskih oplešav. Tloris veličastne bazilike je grški križ. Konec križa in središče naznanja petero kupelj. Cerkev ima po dolgem in po čez po tri ladije. Pročelje ima dve nadstropji. V spodnjem je pet širokih bronastih vrat z okroglimi loki pa gotičnimi nastavki. Isto takó je v gornjem nadstropji pet dolbin spodnjim enakih. Nad vratmi in v okroglih lokih nad njimi je vse polno živo pisanih, na zlatem dnu vdelanih mozaikov. Vsa ta nenavadno krasna zunanjščina napravlja na gledalca velikanski vtis. Kedar se upré solnce v to čarokrasno pročelje in se v njegovih žarkih raznobarveni kamenci mozaikov svetlijo in spreminjajo, je ta pogled v resnici takó čudovito lep, da ne zgine človeku nikoli iz spomina.

da omenjeni posestniki vso svojo obleko pripravljajo doma in da konoplje jako potrebujejo za to lepo svojo narodno nošnjo.

Ni samo lepa beseda, ako Vam zagotavljam, gospóda moja, da je obstanek tega narodnega dela važen ne samo z gospodarskega, marveč tudi s stališča národnega duševnega življenja.

V teh krajih je zaslužek težek in redek, zato morajo ljudje — kolikor je le mogoče — paziti, da si z lastno produkcijo pridobé „in natura“ svoje potrebščine.

Domače sukno, domače platno ima še svojo veliko veljavo ravno zaradi svoje dobrote in trajnosti; vsak zna, da bode nosil domač izdelek najmanj še enkrat tako dolgo, kakor kupljeno tovarniško (fabriško) robo, če je tudi po svoji zunanosti domači jako podobna; ker tudi to je treba omeniti, da zagrebški židje n. pr. Rosenthal, Feigelstock itd. na (veliko) debelo posnemajo narodno blago za obleko in obleke prodajo mnogo, če tudi ni tako dobra, kakor domača — draga je pa dosti.

Gospodarske je torej važnosti, da mi podpiramo ta narodni obrt, da ni narod prisiljen, kupovati slabe stvari drago; stvari, ki je draga, ko bi se tudi po nizki ceni prodajala, ravno zato ker je slaba.

V duševnem pomenu pa je važno, da ohranimo nepokvarjenemu krepkemu narodu Belekrajine domače platno, narodno nošnjo kot sredstvo zoper potujčevanje, zoper prevzetnost v obleki, da branimo in podpiramo to narodno delo, ker le predobro vemo, da naše ljudstvo, čim več si kupuje enega pa ravno zato slabega blaga, tem bolj si pogoršava svoje že tako žalostno stanje tudi v tem oziru, da se odučava od enega koristnega dela, da se potem oduči varovati robo, katere si ni samo izgotovilo in o kateri vé, da ni kaj prida.

Vse to pa na duševno stanje ne more dobro vplivati in draži ljudi, ko morajo nositi kupcu (trgovcu) za slabo robo težko prisluženi denar za robo, katero bi si radi in lahko doma izdelovali — ko bi ne bilo te nesrečne prepovedi namakanja konopelj. To razdraženje je še večje, ko ljudje vidijo, da na hrvatski strani v isti reki Kolpi se more in smé namakati to, kar se na naši ne smé; ljudje tega ne morejo razumeti in mislim, da se stvar res ne ume tako lahko, kakor bi človek mislil. Pravijo sicer, da v taki vodi raki ne živé in da se s tem podkapa drug važen oddelek narodnega zaslužka; ali zagotoviti smem visoko zbornico, da so raki v Kolpi v borbi za obstanek tako krepki postali, da se te vode ne bojé, da se v tej vodi dobro počutijo in da jih je ravno v Kolpi več kakor drugje, kjer konopelj ne namakajo.

To morem trditi iz lastne skušnje, ko sem več let zaporedoma obiskaval svoje volilce ob Kolpi in pri tej priliki slastno zavžival rake iz Kolpe, ki so se mi prav dobro prilegli in tudi prerano umrlemu deželnemu glavarju grofu Thurnu, ki je 30. avgusta 1887. l. obiskal Vinico in si pri tej priliki v moji navzočnosti privoščil par rakov iz Kolpe.

Zatorej mislim, da se prepoved namakanja konopelj do srede Kolpe lahko prekliče, tembolj, ker naši ljudje se tej prepovedi izogibati znajo ter gredo na hrvatsko stran in tam namakajo konoplje.

Obstanek te domače obrtnije je gotovo večje vrednosti, ko vsi raki in ribe v Kolpi, ki ne zaslužijo več ozira, kakor prebivalci ob reki Kolpi; tedaj priporočam vrle Belekrajince v varstvo slavne vlade.

Politični pregled.

V Ljubljani, 10. oktobra.

Notranje dežele.

Berolinski „Börsencourier“ pravi, da bo avstrijski cesar v kratkem obiskal Viljema v Berlinu.

Govori se, da državni zbor ne bo odprt dne 15. t. m., marveč da bo „Wiener Ztg.“ v nekaterih dneh objavila dekret, ki ga sklicuje v dan 24. oktobra.

Predčerašnjim je umrl v Pragi znani nemško-liberalni državni poslanec dr. Pickert. Ranjki je prišel v državni zbor l. 1870.; tri leta poprej je ustanovil „Deutsche Volksztg.“, l. 1871. pa znano „Deutsche Ztg.“ Bil je velik nasprotnik dr. Herbsta. Njegovo delo je tudi „nemški klub“, ki se je ločil od prejšnje „združene leveice.“

Izmed galitsko-ruskih poslancev, ki so podpisani na znanem, zoper Poljake udurno glasečem se pozivu k ruskemu shodu, preklicala sta dva, Bilinski in Kaszewko, svoja podpisa kot nepristna in se ob enem izjavila, da se ne strinjata z obsegom poziva.

prijateljskih poménkih. Trudni dolge vožnje po železnici in hojbe po mostovih in trdih tlakih beneških odidemo k počitku. Pa kakov počitek? Prva noč v Benetkah — mučna, britka noč! Ne pozabim vas nikdar, komarji beneški in vaših osátihih rilcev, ki ste je zabadali v mojo pošteno slovensko fizionomijo. Bes vas pozóblji vse do enega! Več kot teden dni me je skropela koža za njimi in trdi mizoljci še do danes niso do čista zginili z vpikanih krajev. Drugo jutro se vzdignemo ob 6. uri in začnemo se razvijati po Benetkah. Prva pot naša je v stolno cerkev sv. Marka. Tukaj trije izmed naše družbe opravimo sv. mašo. Gosp. dr. S. je maševal pri velikem altarju. Jaz pristopim k altarju v levi povprečni ladiji pred starinsko podobo Matere božje, slikano neki od sv. evangelista Luka. Sploh pa se misli o slikah, ki se pripisujejo temu svetniku, kakor ona v rimski cerkvi „ara coeli“, druga na Trsatu itd., da so bizantinsko delo iz X. ali XI. stoletja, vendar zaradi starosti so močno častitljive. Daroval sem sv. opravilo za drago svojo rodbino, ne pozabivši spominjati se ob enem prijateljev in rojakov v domovini ter vsega naroda slovenskega.

Zavarovalni svet se bo v svoji prvi seji posvetoval o vzornem statutu okrajnih blagajnic in njihovi matematični podlagi.

Vnanje države.

Prejšnji **srbški** ministerski predsednik Ristić je nasproti prejšnjim poročilom nedavno priznal, da se je v Opatiji z Milanom posvetoval tudi o ločitvi zakona. Svetoval je kralju, naj opusti svoj namen. Kralj ni hotel o tem ničesa vedeti. Ker so pa vse stranke v Srbiji, tudi naprednjaci z Garašaninom zoper ločitev, ne more Milan sestaviti drugega kabineta ter mora ostati na krmilu dosedanja sedmorica. V tem smislu je tudi mogoče, da je izrekel kralj Kristić svoje zaupanje. Garašanin je ravno zaradi ločitve zakona padel v nemilost pri kralju.

„Svoboda“ nadaljuje svoje razprave o položaji **Bolgarov** v Makedoniji ter pravi, da je 11 Bolgarov iz Rodovica zaprtih čez leto dni, ne da bi jih obsodile turške oblasti, ker niso hoteli priznati grških duhovnikov v cerkvenih zadevah. Sploh toži bolgarsko časopisje, da inozemski listi pripisujejo pritožbi carigradskih Bolgarov politiški pomen, ki vendar ne zahtevajo ničesa drugega, nego zboljšanje osode v cerkvenem in šolskem oziru. — V Ruščuku so minolo soboto zgrabili in odvedli v zapor tri osebe imenom Petkovića, Tučeva in Ivanovića, ker so bajé poglavito provzročili znano ruščuško vstajo.

Da bi se utrdila **ruska** državna banka, dovolil jej je finančni minister v smislu carskega ukaza z dné 8. (20.) julija, da sme z nova izdati za 15 milijonov rubljev začasnih kreditnih biljetov. Slednji so zavarovani z bankino gotovino. — Tajno redarstvo v Moskvi je v neki kleti zasledilo lopovsko četo, ki je ponarejala srebrn denar. V kleti so našli mnogo dinamitnih bomb ter vjeli eno samo osebo; pri preiskavi se je pokazalo, da je to nihilist Rostunkov, ki je ušel iz Sibiriije. Pozneje so zgrabili tudi še nekega Petrova. Iz pisem, koje so dobili pri teh dveh zločincih, je razvidno, da je nameravala druhal nov napad na carja. Preiskavo tej jako resni zadevi vodi načelnik moskovskega tajnega redarstva pl. Effenbach.

Ruski veleposlanik v Carjigradu, pl. Nelidov, je takoj izročil **Turčiji** noto, naj plača zastale roke vojskine odškodnine, kakor hitro se je izvedelo, da je sultan potrdil pogodbo o posojilu poldruga milijona turških fantov z nemško banko.

Nemški cesar bo po sestanku s papežem šel na kuplo cerkve sv. Petra; v spomin na ta dogodek se bo v njegovi navzočnosti vzdala spominska plošča.

Nikdo v **Nemčiji** več ne dvoji o pristnosti Friderikovega dnevnika; to pristnost dokazuje tudi okoliščina, ker se je izročila zadeva zoper Geffckena državnemu sodišču, ki je edino pristojno za deželno izdajo. — Cesar je imenoval ministra Herfurtha in državnega tajnika pl. Maltzahna članoma zaveznega sveta za Prusijo.

Floquet, **francoski** ministerski predsednik, ima nesrečo s svojim revizijskim načrtom. Minóli petek je priredil svojim somišljenikom obed, pri kojem je omenjal tudi to, da bo zbornici takoj pri sestanku predložil svoj načrt o presoji ustave in zahteval od republikanske večine zaupnico. Toda glej, večina njegovih gostov mu je to odsvetovala, češ, najprvo se mora rešiti proračun. Skoraj gotovo pa Floquet sploh ne bo mogel zahtevati zaupnice, kajti včerajšnja brzjojavka nam poroča o premembah v ministertvu.

Italijanska kraljevska družina se je pred včerajšnjim povrnila iz Monze v Rim. Po slavnostnih dneh se bo zopet povrnila za dōbo dveh tednov v Monzo. V Rim je došla tudi vojvodina Edinbourg, da se vdeleži prihodnjih slavnosti.

Izvirni dopisi.

Iz Bohinja, 5. oktobra. (Raznoterosti.) „Dež gré, dež!“ to vpije ves Bohinj. A to neugodno vreme vendar ni zadrževalo, da ste se cesarski slovesnosti v Srednji Vasi in na Bohinjski Bistrici včeraj sijajno zvršili.

Govorimo prvo o sranjski slavnosti. Pričela se je prejšnji dan z gromom topičev in pritrkavanjem zvonov. Na godovni dan presvetlega cesarja so že zjutraj naznanjali topiči in zvonovi ljudstvu pomen dneva. Ob 8. uri zjutraj bila je slovesna sv. maša z asistenco, h kateri je razven vse šolske mladine privrelo tudi mnogo ljudstva; daroval jo je prečast. g. župnik M. Zarnik. Po sv. maši podala se je šolska mladina v lepo z zelenjem in zastavami okrašeno šolsko poslopje in ravno tako mnogo gostov z domačima gg. duhovnikoma na čelu. Nova šolska zastava, napravljena po trudu gosp. nadučitelja J. Pretnerja in po radodarnosti in posredovanji gosp. župnika, visela je v učilnici vsej mladini pred očmi.

Slavnost šolska pričela se je z jako dobro zastavljenim govorom g. nadučitelja, čegar vsebina bila je primerno obširen popis cesarjevega življenja in njegove očetovske skrbi za mnogojezične narode;

pripel je k tem iskrenim besedam pa še opomin do šolske mladine, naj tako, kakor svoje stariše, tudi cesarja ljubi in spoštuje. Vtis premišljeno sestavljenega govora do mladine in drugih poslušalcev bil je očividn.

Po nagovoru vršil se je vspeš z deklamacijami in petjem učencev in učenk; posebno odlikovali so se dečki in deklice z deklamacijami. Končala se je slavnost v šoli s cesarsko pesmijo, katero je pela vsa šolska mladina.

Pa tudi na Boh. Bistrici, kjer je občina s požarno brambo vred že prej obhajala cesarjevo slavnost, vršila se je šolska slavnost bolj v ožjem.

Zdaj pa kaj drugega.

Prišel sem svoj dopis z besedami: „dež gré, dež!“ In res gré dež že dolgo, nekoliko preveč ga je že za nas Bohince, ker nam vode tako nikdar ne manjka. Spodnja in zgornja dolina ste že skoraj omočvirjeni, ker z vseh hribov deró potoki in hudourniki; zlasti Savica je sila narasla, jezero pa je zelo visoko nastopilo. Dobro je, da so ljudje svoje poljske prideleke, posebno senó, o pravem času pod streho spravili. Vednemu deževanju pridružil se je še tu nenavadno silen jug, ki je prouzročil veliko škode; ponoči od 2. na 3. oktobra podrl je veliko stogov (kozoleev); izruval in odkrehnil mnogo sadnih dreves ter odkril vsaj deloma več z deskami pokritih poslopij. S „šivanjem“ se je škoda pač popravila, ali strehe so prav zanimivo „pisane“.

Sadna letina je letos prav dobra, le škoda, da je ta hudi vihar vse otrešel, drugače bi se bilo lahko poslalo mnogo lepih, vzglednih zimskih sadnih vrst v sadno razstavo v Ljubljano. Tako so pa ljudje primorani delati sadni mošt, kateri bo — vsaj nekoliko vležan — bolje ugajal pivcem, nego Sternovi „petijoti“, katerih se žalibog! po Bohinji morda več kot kderkoli nahaja. Morda bo zmagal tudi v boji s špiritom, katerega so se naši čvrsti Bohinjeci preveč poprijeli.

Turistno hišo ob boh. jezeru je zdaj zaklenilo slabo vreme. Imela je letos izvanredno veliko obiskovalcev, hitečih k Savici ali na Triglav. Vozili so se tudi mnogo po jezeru; zdaj je jezero nemirno, kakor da bi jih pogrešalo in bi hotelo vse ladije pogoltiti, a zlekli so jih na suho. Tujcem je bilo prav povšeči ob divje-romantičnem boh. jezeru, ker je cesta do vzhodja Komarče, od koder je steza k slapu Savice, že dobro uglajena, da se lahko pelje do Male Savice.

Vzlasti pa vnanjem jako dobro dene obnašanje šolske mladine, ki vsakega tujca spoštljivo in uljudno pozdravlja, in tudi odraslih, ker se ob praznikih in nedeljah vsi brez izjeme kažejo v starodavni narodni noši, kakoršne menda nikjer več ni videti, odkar je prišlo v našo deželo židovsko blago.

Zdravstveno poročilo mestnega fizikata za mesec avgust.

I. Meteorologično opazovanje.

Srednje stanje zrakomera 736.3 mm; srednja toplota 19.2° C.; srednja mokrota 73%; srednje deževje 70.9%.

Deževalo je 11 dni, hud veter je bil 3krat, nevihta 1krat, megla 7krat. Nebo je bilo 7krat popolnoma jasno, 23krat deloma in 1krat popolnoma oblačno. Veter je bil S J in Z. Voda v globini povprečno 1.65 m.

II. Stanje bolezni.

Zdravstveno stanje je bilo v tem meseci dosti povoljno. Poleg jetike so bili v prvi vrsti katari črev, posebno pri otrocih pod enim letom, ki so bili s krvjim mlekom rejeni; slednjih je tudi dosti pomrlo.

Drugih kužnih bolezni razven difterije v mestu ni bilo; difterijo so zdravniki naznanili v 6 slučajih.

Iz naznanil zdravnikov se vidi, da stariši navadno še le v zadnjem trenutku pred smrtjo pokličejo zdravnika; tako pride naznanilo smrti večkrat poprej v urad, kakor objava zdravnikova.

III. Umrlijivost.

Umrlo je 58 moških in 37 ženskih, skupaj 95 oseb; od teh je bilo 36 tujih ter ostane takó število umrlih Ljubljančanov 59.

Po starosti so umrli: do 1. leta 22, od 1. do 10. leta 11, od 10. do 20. leta 6, od 20. do 30. leta 6, od 30. do 40. leta 4, od 40. do 50. leta 15, od 50. do 60. leta 10, od 60. do 70. leta 7, od 70. do 80. leta 4, od 80. do 90. leta 5, mrtvorjenih je bilo 5.

Umrli so vsled nastopnih bolezni: vsled bolezni možgan itd. 12, vsled bolezni pljuč 6, vsled bolezni srca 3, vsled bolezni črev 19, vsled občne slabosti 11, vsled bolezni prebavil 5, vsled občnih bolezni 5, vsled difterije 6, vsled jetike 20, vsled vročinske bolezni 1, mrtvorjenih 5, utonil 1, obesil se je 1.

Truplo deklice, ki se je dné 24. avgusta obesila v gledališči, razparalo se je zdravstveno-redarstveno ter se je določil samoumor.

Na kataru črev je umrlo 13 otrok; vsi so bili rejeni s krvjim mlekom.

V civilni bolnišnici je ostalo koncem julija 463 bolnih, prirastlo jih je tekom avgusta 295, torej se je lečilo 758 bolnikov, od kojih je bilo deloma zdravih, deloma poboljšanih odpuščenih 274 oseb. Umrlo jih je 30 ter ostalo koncem meseca 454 bolnih. Na medicinskem oddelku je bilo število bolnih majhno; veliko bolnikov je imel kirurški oddelek, večinoma ranjence vsled tepežev. Izvršilo se je mnogo večjih operacij. Rane so se lepo celile.

Bolnišnica na Poljanah je bila ta mesec kozavih prosta.

V c. kr. vojaški bolnišnici je preostalo od prejšnjega meseca 43 bolnikov; prirastlo jih je 119. Od teh je ozdravelo 89 oseb, na odpust jih je šlo 9, eden je umrl ter je koncem avgusta ostalo 63 moč v bolnišnici.

V otroški bolnišnici na Poljanah preostalo je 16 bolnih, 9 jih je na novo prišlo, 5 ozdravelo ter ostalo koncem meseca 20 bolnikov.

Bolezni so bile: bolezen oči 4krat, bolezen kosti 4krat, bolezen črev 3krat, jetika 2krat in druge bolezni 7krat.

Dnevne novice.

(Dnevni red XI. seje deželnega zbora kranjskega v Ljubljani) dné 11. oktobra 1888. leta ob 10. uri dopoldne. 1. Branje zapisnika X. deželnozbornske seje 9. oktobra 1888. — 2. Naznanila deželno-zbornskega predsedstva. — 3. Poročilo deželnega odbora z načrtom zakona, s katerim se preneja § 5. zakona z dné 13. junija 1882, l. dež. zak. št. 25, l. 1886., ob odkupu posestev se držečih novčih in prirodninskih davščin za cerkve, župnije in njih organe. — 4. Ustno poročilo finančnega odseka o izvršitvi sklepov zadevajocih konvertovanje kranjskega zemljiščno-odveznega zaklada v novo deželno posojilo. — 5. Ustno poročilo finančnega odseka o proračunu deželnega posojilnega zaklada za l. 1889. — 6. Ustno poročilo finančnega odseka o računskem sklepu zemljiščno-odveznega zaklada za l. 1887. — 7. Ustno poročilo finančnega odseka o računskem sklepu deželnega zaklada za l. 1887. in o razkazu skupne imovine koncem l. 1887. — 8. Ustno poročilo finančnega odseka o prošnjah županstev v Gorjah in Breznici gledé podpore za uravnavo savskih bregov med Bregom in Zaspim. — 9. Ustno poročilo finančnega odseka o prošnji občine Velike Poljane zaradi podpore za napravo vodotoka. — 10. Ustno poročilo finančnega odseka o prošnji okrajno-cestnega odbora novomeškega zaradi podpore za cestne potrebščine. — 11. Ustno poročilo upravnega odseka gledé dovoljenja doklad za okrajne ceste.

(Za novo bolnišnico v Ljubljani) kupil je deželni odbor prostor od gosp. viteza Gariboldija za 5500 gld. Stavbišče leži za Bežigradom in novimi delavskimi hišami in meri nad 7½ orala. Bolnišnica za nalezljive bolezni bo dozidana že do prihodnje jeseni. Stanovalci na Poljanah, kjer je bila časna bolnišnica, bodo gotovo z veseljem pozdravili ta korak deželnega odbora.

(Povodenj.) Iz Celja se nam piše, da takošne povodnji, kakersna je bila v ponedeljek 8. t. m. tu, ne pomnijo že mnogo let ne. Dne 24. aprila 1857. in pa 31. avgusta 1876. leta bili sta tej podobni povodnji. Mesto je stalo kakor na otoci, ker na vse strani bile so ceste vsaj deloma pod vodo. Da je voda veliko škode napravila na vrtih, skozi katere si je pot napravila, ni treba praviti. Savinja narasla je bila do 3.9 m. nad svojo navadno mero. Pri bolnišnici odnesla je Sušnica „cesarsko brv“ ter je dolg kos ograje tam podrla. Po noči 9. oktobra je začela hvala Bogu upadati.

(Utonil) je, kakor se nam poroča iz Komende, Anton Tomelj, posestnik iz Gore. Šel je dne 4 t. m. zvečer nekoliko pijan iz gostilne proti domu. Mimo gostilne teče potočič Knež, preko katerega vodi most.

Tomelj je zagazil v vodo ali pa omahnil z mostu. Čez dva dni dobili so vtopljenca dober streljaj od mostu v strugi, kamor ga je zanesla voda, ki je silno narasla.

(Iz Vipave) se nam poroča, da je deževje veliko škodo napravilo. Spodnji del vipavskega trga bil je več dni z vodo zalit; promet je bil večinoma ustavljen.

(Z Dobrne) se nam dne 8. t. m. javlja: Pri nas od četrtega zjutraj dežuje brez malega neprenehoma. Vzlasti minole noči je tako lilo, da je okoli sedme ure voda razlila se iz potoka po polji. Največ škodo napravila je seveda po setvah. Tudi današnji naš sejem splaval je po vodi.

(Od Velenja) se nam piše, da so v noči pred rožnivenško nedeljo tatinske tace vlomile v župniški stan pri Belih vodah. Lopovi so porabili priliko, ko je g. župnik bival v službenih zadevah pri podružnici sv. Križa. Klicanje edine v hramu bivajoče osebe je prebudilo soseda. Strelba istega je privabila ljudi iz precej oddaljenega sosedstva. Vsled tega so nepoklicani gostje, ki so si ravno bili priredili vhod v poslopje, pobrisali, ne da bi še imeli časa kaj seboj vzeti. Zadeva se je naznanila orožnikom v Šoštanj.

(Novi zvonovi.) Iz novocerkenške dekanije na Štajerskem se nam piše: Zvonarna g. Samasse sme ponosna biti na zvonove, katere je te dni poslala k cerkvi M. B. v Vitanje. Veliki zvon tehtal 28 starih stotov, drugi trije pa vsi skupaj okoli 25 stotov. Delo je pa tako lepo in čisto, da je vsakemu všeč, in ni dvomiti, da se bode tudi njih harmonija vsem prikupila. Roženvenško nedeljo blagoslovili so jih Nj. ekselencija premil. knezoškof lavantinski v Vitanji pri jako slabem vremenu. Prevzvišeni gospod so potem še besedo božjo oznanovali. Svečanosti vdeležilo se je najmanj 800 duhovnikov, ker nekateri bili so ravno zaradi roženvenškega praznika zadržani k tej svečanosti priti. Vkljub vednemu dežju vitanjski fantje le niso prenehali v enomer iz topičev streljati. Najhuje pa je gromelo, ko so veliki zvon srečno v zvonik potegnili. Zvonom botri bili so najodličnejši tržani in dva kmečka moža, največji zasluge pri tem pa ima veleč. g. župnik I. Žičkar. Da bi mu prav dolgo peli.

(V Ljubljano) je došel včeraj 22. lovski bataljon, prenočil v sv. Petra vojašnici ter danes odrinil v Trst in dalje v Livno. Danes zjutraj pa so došli v Ljubljano novinci 75. in 88. pešpolka in 2. trdnjavskega topničarskega bataljona. Zvečer ob 10. uri se odpeljejo skozi Trst v Ercegovino.

(Vranja mati.) Cila Blas, doma iz Tomačevega, ki sedaj ločena od moža gostuje v Črnučah, odšla je sinoči z doma rekši svoji desetletni hčeri, da gre v Ljubljano po opravilih. Danes zjutraj pa so v njenem stanovanju v nepopisni zanemarjenosti našli mrtva njena mlajša dva otroka. Komisija bo preiskovala vzrok zločinu.

(Iz Hinj) se nam poroča, da so tam dne 7. t. m. kraju primerno praznovali cesarjevo štiridesetletnico.

(Imenovan) je avskultantom za Štajersko pravni praktikant pri c. kr. okr. sodišči v Rogateci, g. dr. V. Janežič.

Telegrami.

Praga, 9. oktobra. Deželni zbor je danes sprejel enoglasno in mej slava-klici predloge komisije o ustanovitvi češke akademije.

Berolin, 9. oktobra. Namesto odvetnika dr. Predöhl je prevzel zagovornišvo prof. dr. Geffekena odvetnik dr. Wolffson.

Rim, 9. oktobra. Veleposlanik baron Bruck se je povrnil na svoje mesto. Nemški veleposlanik grof Solms bo jutri odpotoval na mejo, da pozdravi cesarja Viljema.

Tuji.

8. oktobra.

Pri **Matieu**: Bradli, Singer, Schabe, Mihna, trgovci, z Dunaja. — Ritter iz Grada. — Lukanitsch iz Amerike. — Turini iz Milana. — Oesterreicher, Schlesinger, Natzler z Dunaja. — Haas, trgovec, s soprogo, iz Trsta.

Pri **Stonu**: baron Schwegel in Friedmann z Dunaja. — Ries, Fischer, Schaherl, trgovci, z Dunaja. — Dr. Mauer s Štajerskega. — Potočnik in Kraigher iz Domžal. — Marchiseth iz Sodražice. — vitez Wiekto in Lewi, s soprogo, iz Trsta. — Lenček s Štajerskega.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Vlster	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja	razkoma v mm	toplomera po Celziju			
7. u. zjut.	726.7	7.0	sl. vzh.	dež	19.00
9. 2. u. pop.	729.0	10.6	sl. svzh.	oblačno	dež
9. u. zveč.	731.2	8.0	sl. zap.	dež	

Srednja temperatura 8.3° C., za 4.2° pod normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafsko poročilo.)

10. oktobra.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	81 gl. 25 kr.
Sreberna " 5% " 100 " 16%	82 " 20 "
4% avstr. zlata renta, davka prosta	110 " " "
Papirna renta, davka prosta	97 " 40 "
Akcije avstr.-ogerske banke	876 " " "
Kreditne akcije	307 " 20 "
London	121 " 90 "
Srebro	— " — "
Francoski napoleond.	9 " 62 1/2 "
Cesarski cekini	5 " 75 "
Nemške marke	59 " 47 1/2 "

Razglas.

(3)

V smislu § 62. obč. reda za deželno stolno mesto Ljubljano daje se javno na znanje, da je občinski svet v današnji javni seji sklenil, prositi, da sme občina ljubljanska:

1. Skozi deset let pobirati gostaščino še enkrat toliko, kakor je sedanja;

2. Najeti posojilo 500.000 gld.
Pritožbe zoper ta sklepa vložiti je pri podpisnem magistratu v 14dnevem zapadnem roku, t. j. do

17. dne oktobra letos.

Magistrat dežel. stol. mesta Ljubljane, dne 2. oktobra 1888.

OTOMANE,

!!gld. 38 a.v.!!

(glej podobo), naj bolj praktično, elegantno, moderno in priljubljeno tapecirano pohištveno orodje, preoblečeno z modernim in močnim blagom in popoli-

no pozamenterijo, to je s čopi in dolgimi franžami iz blaga, izdeluje po — 38 gold. a. v. — zajamčeno dobro in solidno narejene

Anton Obreza,

tapecirar in dekoratér

v Ljubljani, Šelenburgove ulice št. 4.

Uzorec blaga resnim kupecem franko na razpolago. Vsa v mojo stroko spadajoča dela v mestu in na deželi izvršujem najceneje. — Modroce na peresih (Federmatratzen) 10 gl. in višje. — Preč. duhovščini priporočam kot specialiteto: altarne preproge.

☛ Ceniki s podobami zastoj in franko na zahtevanje.

Vinko Čamernik,

kamnosek v Ljubljani, Parne ulice šte. 9, (časna podružnica poleg mesarskega mosta)

priporoča p. t. občinstvu svoje vsakovrstne lično izdelane

nagrobne spomenike

od različnih marmorjev po jako nizki ceni. Prečastito duhovščino prosi za naročila vsega v njegovo stroko spadajočega cerkvenega dela in vse stavbinske podjetnike za raznotera stavbinska dela.

Obljubuje, če. naročnikom po najnižjih cenah in s trpežnim blagom postreči.

V Ljubljani 9. oktobra 1888.

Vinko Čamernik, kamnosek.

(1)

Ustanovljena leta 1847.

Tovarna za pohištvo

J. J. NAGLAS-A

Ljubljana,

Turjaški trg št. 7,

priporoča se za napravo vseh v to stroko spadajočih predmetov, posebno pa

cerkvene, hišne in gostilničarske oprave

po najnižjih cenah.

(82)

☛ Cenilniki gratis in franko. ☛

Brata Eberl,

izdelovalca oljnatih barv, firnežev, lakov in napisov.

Pleskarska obrt za stavbe in meblje.

Ljubljana,

za Franciškansko cerkvijo v g. J. Vilharja hiši št. 4.

priporočata prečast. duhovščini in p. n. občinstvu vse v njih stroko spadajoče delo v mestu in na deželi kot znano rečno fino delo in najnižje cene.

Posebno priporočilne za prekupe so oljnat barve v ploščevinastih pušicah (Blehbüchsen) v domačem lanenem oljnatem firneži najfinjše naribane in boljše nego vse te vrste v prodajalnah.

☛ Cenike na zahtevanje. ☛

Janez Dogan,

mizarski mojster v Ljubljani

na Dunajski cesti št. 15, (Medijatova hiša)

priporoča svoje dobro vrejeno zalogo raznovrstne

hišne oprave,

politovane in likane: altarne podstavke po 5 gld. 50 kr., divane, garniture, modroce na peresih po 10 gld., žimnate modroce po 20 gld., vozičke za otroke, okvire za svete in posvetne podobe

po mogoče nizkeje ceni.

Tudi prevzema vsa mizarska in stavbena dela. Cenilnik s podobami zastoj in franko.

Zadnji mesec:

Srečke obrtne razstave, prirejene v proslavo cesarske svečanosti, samó 50 kr.

Glavni dobiček 25.000 goldinarjev.

Loterijska pisarna komisije za slavnostno obrtno razstavo, Dunaj, Bartensteingasse, 4.

(Lotterie-Bureau der Commission für die Jubiläums-Gewerbe-Ausstellung, Wien, Bartensteingasse 4.)

(6)